

ние трѣбваше да напустнемъ веселието и да отидемъ и се отзовемъ на поканата, на многуважаемия прѣдседателъ на чехската организация Д-ръ Шайнеръ, въ залата на изложбата за тѣлесното възпитание, за да размѣнимъ мисли по бъдащата конфедерация на славянскитѣ соколи.

Въ 5^{1/2} часа ние вече бѣхме въ управлението на соколско-хигиеническата изложба.

Отъ страна на българитѣ бѣхме: азъ и прѣдседателя на съюза „Юнакъ“. Ив. Кефсизовъ.

Въ стаята на канцеларията ние заварихме чехскитѣ делегати. Прѣдседателя на чехския „Соколъ“, Д-ръ Шайнеръ, разтревоженъ, се разхождаше въ стаята. На запитването ми защо е така неспокоенъ, той ми отговори: какъ можа да бѣда спокоенъ, когато прѣживѣвамъ минути, за които ще ми останатъ най-добритѣ възпоминания прѣзъ живота? Това, вѣрвамъ, чувствате всички, макаръ и свободни братя. Тая вечеръ каза той, ако прѣдставителитѣ на славянскитѣ соколи не се увлечатъ отъ егоистични настроения, ще туримъ основа на най-великото дѣло, а именно: *основа на славянската соколска конфедерация.*

До като водихме тия разговори, събраха се всички прѣдставители. Събранието се откри отъ най-стария, слѣдъ което за прѣдседателъ избраха Д-ръ Шайнера, който пръвъ и говори. Г-нъ Шайнеръ описа положението на славянитѣ, нуждата отъ задружно дѣйствие и най-сетнѣ апелира къмъ прѣдставителитѣ на славянскитѣ соколи да си подадатъ братски ръка за задруженъ трудъ и да изкажатъ мнѣнието си по образуването на общи соколски славянски съюзъ.

Слѣдъ г. Шайнера взема думата главатаря